

نویسنده: اندریو جی واسیویچ «Andrew J: Bacevich».

منبع و تاریخ نشر: انتی وار «2021-01-10».

برگردان: پوهند وی دوکتور سید حسام «مل».

پس از بیست سال تا هنوز از استقرار در افغانستان انکار میشود

*After twenty years the establishment is still Deniel
about Afghanistan*

گروه مطالعاتی افغانستان گزارشی جدیدی ارائه داده و توصیه های آن
همچنان ثابت مانده است: سربازان بیشتر

*The Afghanistan Study Group has a new report out and its
recommendation remains ever the same: more troops*



Credit: U.S. Air Force/Flickr

با بیستمین سالگرد جنگ افغانستان که اکنون فقط در گوشه و یادر حاشیه ای خود قرار دارد؛ ممکن است که آمریکایی ها منطقیاً از خود بپرسند که آیا طولانی ترین جنگ در این کشور تا کنون پایان

یافته است؟ یا که چه وقت این جنگ پایان خواهد یافت؟ پس از بررسی دقیق این سوال؛ دو جنرال چهار ستاره ای بازنشسته، دو سنا تور سابق ایالات متحده، سه سفیر، یک مشاور سابق امنیت ملی و چندین شخصیت های دیگر در ماه اگست با وزنه یک نظر سنجیده شده با هم به یک نظر شدند و آن اینکه مگرم اگر بتوانند به آن کمک کنند یا که راه حل پایان جنگ را بیابند. در مورد پاسخی به آن سوال از قبل طرح شده ارایه میدهند! زیاد نیست. در افغانستان نویسندگان این مطالعه مینویسند: «ایالات متحده و متحدان بین المللی آن اشتباهاتی را مرتکب شده اند؛ که این اشتباهات بخوبی مستند شده است» اما آنها هرگز خود را زحمت نمیدهند که یکی از این اشتباهات را شناسایی کنند یا اهمیت و مهم بودن آنرا درک و یا کشف کنند؛ گروه یا جمع از مطالعات افغانستان (Afghan study Group) در سکوت و خاموشی از هر درسی که سیاست گذاران از اشتباهات گذشته در قضاوت یا ابتکاراتی که به بیراه رفته اند میتوانند یاد بگیرند و یا که بیاموزند آنها تخته سنگ را تمیز میکنند یا به عبارتی ساده سیاستمداران از بیراهه روی های خود در هنگام قضاوت بر ابتکارات خود چیزی آموخته اند و از تکرار اشتباه خود داری کرده اند.

چشم انداز گروه مطالعات افغانستان «ASG» همچو بی وقفه آینده گرانه و خوشبین هستند؛ نویسندگان اصرار دارند که اهداف سیاستی که ایالات متحده و متحدان اش از سال «2001» دنبال میکنند همچنان درست تر قرار دارد؛ در واقع اگر سیاستمداران و اشنگتن کارت های در دست داشته ای خود را درست بازی کنند و بگذارند که یک افغانستان مستقل؛ آزاد و دموکراتیک در صلح با خودش و همسایگان اش که تهدیدی برای امنیت بین المللی نیست در گوشه ای از جهان کشوری باشد یعنی این کشور افغانستان است که:

مشناقان و یا علاقمندان جزئیات سیاست سیاستی یعنی آنها یک با گرفتن یا قید کردن تنفس در سینه ای خود کنون میخواهند نفس کشند یا که به اصطلاح فزیولوژیکی هوای شهبیق را ذفیر نمایند یا هوای گرفته شده را بیرون آرند این ها گروه مطالعات افغانستان هستند که به این ماموریت از سوی کنگره آمریکا موظف شده بودند کنون یافته های خود را بدست نشر سپردند؛ هیبت بزرگان متشکل از گروه مطالعات افغانستان زیبا ترین سند را تهیه کردند: با این حال فقط چند روز پس از ظهور کارهای دستی و یا فوری که رخ داد؛ ایجادگری های این گروه مطالعات افغانستان بدون اثر گذاری جدید از بین می رود؛ البته با توجه به اوضاع و احوال لحظه ای گرفتاری های و اشنگتن که مسول دادگاه ایستنیضاح دوم «دونالد ترامپ» و اقدامات روز های اولیه ای ریاست «جوبایدن» است؛ مسله ای یافته های گروه مطالعات افغانستان را تحت سایه قرار داد.

این امر به نظر تعجب آور نیست؛ در صورت فلکی «مجمع الكواكب» بزرگ تر سیاست آمریکا؛ افغانستان را فقط به یک موضوع داغ و عاجل و یا فوری رتبه بندی نمیکند یا که آنرا در راس اجندای کاری خود قرار نمیدهد.

قبل از اینکه تأثیرات حاصل شده ای این گزارش کاملاً در این لحظه ای کنونی از بین برود؛ بیاید که روی آن مکث کنیم تا یافته های اصلی آن را بررسی کنیم: با این کار؛ بینیشی در مورد ذهنیت جمعی یک نهاد از مجریان سیاست خارجی فراهم میشود که ناامیدانه به پس مانده های اولویت یا برتری و یا هژمونی جهانی ایالات متحده متصل است. حتی بعنوان شواهدی که نشان میدهد نظم تک قطبی برای همیشه از بین رفته است.

آیا میخواهید بدانید که اعضای آن دسته کارکنان و یا موسسان از ناامیدی های سریالی دهه های اخیر چه چیزهای آموخته اند؟ گروه مطالعات افغانستان حاکمیت برمرزها و امور داخلی خود را اعمال میکنند و حاکم بر شرایطی است که منعکس کننده اراده مردمی و تعیین سرنوشت شهروندان افغانستان است؛ در حالیکه از طریق نهادهای غیر نظامی پاسخگو و منازعات را بگونه مسالمت آمیز اداره میکند که از اقلیتها، حقوق زنان، شخصیت های دموکراتیک، مطبوعات آزاد، ضمن ارایه از شهروندان افغانستان حمایت و محافظت میکند؛ چشم انداز بگونه ای که سال به سال یعنی

در راه بهبود رفاه، امنیت و مصونیت و آسایش.

یا به عباره دیگر افغانستان در مقایسه با دنمارک و یا سوئد، بزرگ و محصور و محدود در خشکه و کنون تامین کننده هیروین در جهان خواهد شد، این موضوع را گروه مطالعات افغانستان توضیح نمیدهند که چرا ایالات متحده و متحدان اش از «20» سال به اینطرف تلاش در از بین بردن اهداف از جمله پرابلم تریاک و هیروین کاری نکردند و یا که در این مورد پیشرفتی ناچیزی داشته اند؟^۴ بعلاوه، گروه مطالعات افغانستان پیشنهاد میکنند که کلید دستیابی به چنین پیامد خوشی؛ پایداری نظامی است یعنی که رفع معضله جنگ افغانستان راه نظامی است؛ گروه مطالعات افغانستان ضمن اطمینان از دستیابی به اهداف سیاسی حضور نظامی دایمی ایالات متحده در افغانستان را اولویت میدهند؛ لذا با این وجود گروه مطالعات افغانستان میخواهد که ایالات متحده به تعهد خود همانطور که در توافقنامه ماه فبروری سال «2020»^۵ دوحه ارایه شده است، یعنی خروج همه نیروهای آمریکایی از افغانستان در وسط ماه می امسال؛ اما به گفته ای نویسندگان گروه مطالعات افغانستان گسترش حضور نظامی ایالات متحده به روند صلح زمان کافی میدهد تا در فرجام نتیجه قابل قبول داشته باشد؛ مبادا کسی این را بعنوان ابزاری برای تداوم نقش جنگی ما بطور نامحدود تفسیر کند؛ گروه مطالعات افغانستان تاکید میکند که مأموریت هر نظامی آمریکایی که در ماه گذشته باقی مانده اند حمایت از یک روند صلح به جای پیگرد قانونی در جنگ خواهد بود.

معنی آن در اصطلاح عملی در بهترین حالت مبهم است. حمایت از فرایندهای صلح یک مأموریت استاندارد نیست که در کتابچه های راهنمای نظامی دیده شود. می توان تصور کرد که یک نیروی باقیمانده از آمریکا، با وجود حضور خود، ممکن است طالبان را برای مذاکره با حسن نیت با دولت در کابل تحریک کند. اما با توجه به اینکه به نظر می رسد نیروهای طالبان در نبرد خود علیه نیروهای امنیتی دولت پیروز می شوند - گزارش گروه مطالعات افغانستان شواهد زیادی در مورد آن امتیاز ارائه می دهد - انتظارات از یک نیروی کوچک ایالات متحده که تأثیر مثبتی بر رفتار طالبان داشته باشد در بهترین حالت غیر ممکن به نظر می رسد. «ASG» برای گل آلود شدن بیشتر آنها، اصرار دارد که هرگونه توافق صلح نهایی که بین دولت افغانستان و طالبان امضا شده است، ادامه "حضور محدود ارتش ایالات متحده با قابلیت های ضد تروریسم" را فراهم کند. به عبارت دیگر حتی در صورت دستیابی به صلح (هرچند به صورت شفاف تعریف شده)، جنگجویان ایالات متحده کما بیش در ابدیت خود باقی خواهند ماند. اینکه چرا طالبان، که از سال 2001 برای بیرون راندن نیروهای خارجی از افغانستان می جنگد (یا اگر سال های اشغال شوروی را حساب کنید، از 1979) با این ترتیب موافقت می کند، کمی گیج کننده است. ظاهراً نویسندگان «ASG» تصور می کنند که می توان یک دولت افغانستان را که در نتیجه روند صلح تشکیل شده است یا که میخواهند تشکیل دهند (و احتمالاً طالبان را نیز شامل می شود) ترغیب کرد که حضور نظامی آمریکا را خیرخواهانه بداند حاکمیت و حساسیت افغانستان در جایگاه آخر دید آمریکا قرار گیرد. نگرانی های امنیت ملی. این سوال که چرا اشغال مداوم توسط نیروهای آمریکایی برای افغانها خوشایند است هنوز کشف نشده است.

گروه مطالعات افغانستان دارای یک موضوع اصلی است، این عبارت است: آرزو فکرماندن نیروها در این کشور اما نویسندگان گروه مطالعات افغانستان می نویسند: "که این راه پیش رو راه دشوار خواهد بود، اما این فضیلت را دارند که مسئله باید از هر زمان دیگری شفاف تر باشد". آنچه در واقع روشن است، عدم تمایل سرسختانه گروه مطالعاتی افغانستان در مواجهه با واقعیت ها است. از جمله مهمترین این موارد: (1) ایالات متحده و متحدانش در افغانستان شکست خورده اند که شکست غیرقابل برگشت است (2) به عنوان یک نتیجه مستقیم از «20» سال جنگ، افغانستان یک کشور شکست خورده است. ایالات متحده نه اراده ای دارد و نه هم توانایی استفاده از آن را

(3) سرنوشت افغانستان توسط مردم افغانستان و با تصمیم افغان ها صورت خواهد گرفت ، که این امر هم درست است و هم ضروری (4) تنها پاسخ مجاز توسط اعضای نهاد سیاست خارجی ایالات متحده چیزی است که آنها قادر به انجام آن نیستند: توبه.

با تقدیم احترامات «2021-02-12»